

இலங்கையில் கீர்த்தனை மரபும் கிறிஸ்தவமும்

Kirtanai Tradition and Christianity in Sri Lanka

முனைவர் சுகன்யா அரவிந்தன் / Dr. Suhanya Aravinthon¹

Abstract

The theological theory of music, which says that music is connected with God, is a concept accepted by people of all religions. Its ideology and expectations are absorbed into religious practices as a result of the acceptance of the religious person concerned. Every ritual consists primarily of singing and praising its Lord through music. Saivism sees God as the creator of music. Islam, Buddhism, Christianity and all other religions accept singing of praise to God as their important form of worship and maintain the tradition with the corresponding structure through their actions. Tamil plays an important role in the Sri Lankan population and has a musical tradition of its own. Based on this, this review examines the place of this Tamil Islam in the course of Christianity, which once had the most prominent place in history, and tries to record the contribution of Christianity to the development of Tamil Islam in Sri Lanka.

Date of submission: 2023-12-15
Date of acceptance: 2023-12-26
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name: Dr. Suhanya Aravinthon
Email: suhanyaa@univ.jfn.ac.lk.

Keywords: Keerthanas, Structure of the musical forms, Iyalamithi, Isaiyamaithi, Devotional poetry, Christianity in literature, Sri lanka, Christianity

இலங்கையில் கிறிஸ்தவ பரம்பல்

இலங்கை அந்நியராட்சிக்குட்பட்டிருந்த காலத்திலே குறிப்பாக போர்த்துகேயராட்சிக்காலத்திலிருந்து கிறிஸ்தவ மதப்பரம்பல் இலங்கை சமூகங்களுள்ளே நுழையத்தொடங்கியது. கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த சபையினர் கல்வியோடு சமயத்தையும் மக்கள் மயப்படுத்துவதிலே பின்நிற்கவில்லை. கல்விக்கான கற்றலினூடாக கிறிஸ்தவ சமயம் சமூகமயமாக்கப்பட்டது வரலாறு (பிலேந்திரன், 2008, பக். 48).

இருப்பினும், ஏற்கெனவே வழக்கத்திலிருந்த மார்க்கமுறையியல்களைத் தமக்கேற்றவாறு உள்வாங்கியும் மாற்றியமைத்தும் கிறிஸ்தவத்தின் பால் திசைதிருப்புவதற்கு மிசனரிகள் தவறவில்லை. இந்த

நிலையிலே இலங்கை வாழ் தமிழ்ச்சமூக வழிபாட்டு முறைகள் பெரும்பாலும் கலைகளோடு கூடியிருந்த காரணத்தினால் கிறிஸ்தவ வழிபாடுகளும் கலைகளை தமக்கான சமயக்கருவியாக ஏற்றுக்கொண்டு சமய திருப்பணிகளை ஆற்றுவதற்கு முனைந்தன. இந்த நிலையிலேதான் தேவாலயங்களுள்ளே நாடகமும் இசையும் நுழையத்தொடங்கின. அதேசமயம் கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்த தமிழறிஞர்கள் பலரும் கிறிஸ்தவ சமயம் சார் இலக்கியங்களையும் படைக்கத்தொடங்கினர். தமிழிசை மரபிலே முக்கியம் பெறுகின்ற, நண்ட நிலைத்திருப்புக்குரிய பா வகையாகத் திகழும் கீர்த்தனைமரபு கிறிஸ்தவ சமயமரபின் வரலாற்றிலும் முக்கிய இடம்பிடிக்கத் தொடங்கியது.

¹Dr Suhanya Aravinthon I (Ph.D (Carnatic Music), MPhil (Carnatic Music), MFA (Bharathanatyam), BFA (Carnatic music), BA (Sociology), Dip in Edu.) Senior Lecturer, Department of Music, University of Jaffna, Sri Lanka. saravinthon@hotmail.com / suhanyaa@univ.jfn.ac.lk.

இலங்கைத் தமிழ்ப்பண்பாட்டிலே இசை மிக முக்கிய இடத்தைப்பெற்றிருப்பது வரலாறு சுட்டும் உண்மை. அதேவேளை ஒருகாலத்திலே கல்வியின் பெயரால் சமயப்பிரசங்கங்களும் போதனைகளும் சமூகத்திலே முனைப்பாக்கம்பெறும் நிலை ஏற்பட்டது. இதன்போது மிகவும் இயல்பான பா வடிவமாகத் திகழ்கின்ற கீர்த்தனை வடிவம் சமூகமயமாக்கலுக்கான கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த வகையிலே இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்தில் தோன்றி வளர்ந்த கிறிஸ்தவ சமய மரபானது தன்னுடைய பரம்பலுக்கான கருவியாக கீர்த்தனைகளைக் கையாளத்தொடங்கியது. அதேநேரம் சிறப்பான புலவர்களும் தமிழ் வித்தகர்களும் தம்முடைய படைப்புக்களின் வாயிலாக பரமனைப் போற்றவும் துதிக்கவும் ஆரம்பித்தனர். ஆகவே அவற்றை வெளிக்கொணரும்நோக்கிலே இவ்வாய்வுக்கட்டுரை நகர்த்தப்படுகின்றது.

இசையும் கிறிஸ்தவ சமயமும்

‘ஆதியிலே வார்த்தை (நாதம்) இருந்தது. அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது. அந்த வார்த்தை (நாதம்) தேவனாயிருந்தது. அவர் ஆதியிலே தேவனோடு இருந்தார். சகலமும் அவர் மூலமாயுண்டாயிற்று. உண்டானதொன்றும் அவரையல்லாமல் உண்டாகவில்லை. அவருக்குள் ஜீவனிருந்தது. அந்த ஜீவன் மனிதருக்கு ஒளியாயிருந்தது. உலகத்திலே வந்து எந்த மனிதனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற ஒளியே அந்த மெய்யான ஒளி. அவர் உலகத்திலிருந்தார். உலகம் அவர் மூலமாயுண்டாயிற்று. உலகமோ அவரையறியவில்லை. இந்த வார்த்தை (நாதம்) மாமிசக்கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய் நமக்குள் வாசம் பண்ணினார்.’ (யோவான் 11 முதல்) இந்த ஒரு கருத்தியலைக் கிறிஸ்தவ மதம் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிகாரணமாயிருந்த நாதத்தினால் உலகம் படிப்படியாக சூட்சும தூல தோற்றத்தையடைந்தது என்கின்றது வேதாகமம். ஆகவே இசையே அனைத்துக்கும் மூலம் என்கின்ற கருத்தியலை கிறிஸ்தவம் ஏற்றுக்கொள்கின்றது என்கின்ற முடிவுக்கு

வரமுடிகின்றது (ஆபிரகாம்பண்டிதர், 2014, பக். 119).

கீர்த்தனை பொருள் விளக்கம்

கீர்த்தியைப் பாடுதல் கீர்த்தனை எனப்படுகின்றது. இது பொதுவாக இறைவனையோ அல்லது இறைவியையோ போற்றிப்பாடுவதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். பக்திச்சுவை நிரம்பியதாக, இறைவனிடம் மன்னிப்புக்கோருவதாக, பிறவிப்பிணி அகற்ற வேண்டுவதாக என பக்தித்தளத்திலே நின்று கொண்டு பாடப்படுவதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மிக இலகுவான பா வகையினைச் சேர்ந்தது. கட்டமைப்பு எவராலும் பின்பற்றக்கூடியதாக இருக்கும். பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டு இலகுவான லயப்பின்னல்களைக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த இலகுத்தன்மையே இசை உலகில் இவ்வுருப்படியின் நீண்ட இருப்புக்குக் காரணமாக அமைகின்றது (பக்கிரிசாமிப்பிள்ளை, 2009, பக். 46).

சமயமரபில் கீர்த்தனம்

சமய வழிபாட்டு முன்னெடுப்புக்களில் கீர்த்தனையின் நுழைவானது சில நூற்றாண்டு காலப்பகுதி வரலாற்றைக் கொண்டிருப்பினும் மிக ஆழமான காத்திரமான இருப்பினைப் பெற்றிருக்கின்றது. பாடலாசிரியனும், இசைப்பவனும் தன்னுடைய வேண்டுதல்களை முன்வைப்பதற்கான மிக இலகுவான காத்திரமான வடிவமாக கீர்த்தனை எனப்படுகின்ற பாவடிவத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். மந்திர உச்சாடனங்கள், தந்திர மார்க்கங்கள் என்கின்ற பாதைகளைத் தவிர்த்து, புரிந்து கொள்ளக்கூடிய, தன்னால் வடிவமைக்கப்படுகின்ற பாதை வழிபடுவோனுக்கும் இறைவனுக்குமிடையே சிறந்த ஒரு பிணைப்பினை ஏற்படுத்திநிற்கும். இந்த நிலையிலேயே கீர்த்தனைகள் சமய வழிபாட்டிலே மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறத்தொடங்கின.

கிறிஸ்தவ வழிபாட்டுமரபும் இசையும்

கிறிஸ்தவ வழிபாட்டு மரபிலே ஆரம்ப

காலத்திலே உரோம வழிபாட்டு முறைக்குரிய இசையாக திருச்சபை, கிரகோரி இசையை ஏற்றுக்கொண்டது. இவ்விசை மரபானது பெரும்பாலும் மேலைத்தேய இசை மரபினை ஒத்ததாக இருக்கும். ஒத்தகுரலில் பாடுகின்ற குழுப்பாடகர்களுக்கு முதன்மை கொடுக்கப்பட்டது. துணைக்கருவிகளின் இணைவு தவிர்க்கப்பட்டது. மந்திர உச்சாடனம் போன்ற இசையமைப்பினைக் கொண்டிருந்தது. பெரும்பாலானோர் பொருள் புரியாமல் பாடினார்கள். இன்றும் வழிபாட்டிலே சில பாடல்கள் இம்மரபிலே பாடப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இரண்டாவது, வத்திக்கான் சங்கத்தின் காலத்திலே அந்தப்பிரதேசத்துக் கலைமரபுகளை வழிபாட்டிலே இணைத்துக்கொள்ள வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தது. கிறிஸ்தவம் பின்பற்றப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பிரதேசமும் அவர்களுடைய பண்பாட்டிலே பின்பற்றப்படுகின்ற இசை மரபினைத் தமக்குரிய வழிபாட்டு இசைமரபாக சேர்த்துக்கொண்டனர்.

கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டின் பிற்பாடு பாரிஸில் நோட்ரே டேம் கதீட்ரலின் தோற்றத்தின் பிற்பட்ட காலமாகக் கொள்ளலாம், பார்லிபோனி எனப்படுகின்ற இசைமரபை தேவாலய வழிபாட்டு மரபாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குகின்றது.

கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியிலே பார்லிபோனி இசைமரபு அதியுச்ச வளர்ச்சி பெற்று 'கோரஸ்' என்கின்ற ஒரு வித இசைமரபு தேவாலய இசை மரபாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கி.பி. 17ம், 18ம் நூற்றாண்டுகளிலே இசையுலகில் சிம்பனி இசைமரபின் வியத்தகு பேரெழுச்சி தேவாலய இசைமரபிலும் இணைந்து கொண்டது. கி.பி. 19, 20 களிலே தேவாலய வழிபாட்டு இசை மரபானது படிப்படியாக நவீன இசையின் தோற்றத்தைப் பெற்றது (திருமறைக்கலாமன்றம், 2022, பக். 46).

இந்த பின்னணியிலே பண்பாட்டுத் தனித்துவங்களோடு தேவாலய வழிபாட்டு முறைகளுக்கான விதிகள் தளர்த்தப்பட்டபோது தமிழ்ச்சமூகங்களிலே

பின்பற்றப்பட்ட கிறிஸ்தவ தேவாலய வழிபாடுகளிலே தமிழிசை மரபுகள் தேவாலய வழிபாட்டு முறைமைக்குள் நுழையத்தொடங்கியது. குறிப்பாக நாட்டார் இசைமரபுகளும் பாடல் வடிவங்களும் தேவாலய சடங்குகளுக்கள்ளே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. மண் மணம் மாறாத நாட்டார் இசை வடிவங்கள் சமூகத்தினுள் கொண்டிருக்கக் கூடிய கனதி அதிகம். எனவே, இவ்வடிவங்கள் தேவாலய வழிபாடுகளிலே முக்கியம் பெறத் தொடங்கின.

இதன் தொடர்ச்சியாக, கர்நாடக இசை பாடல் மரபுகளும், தென்னிந்திய இசை வாத்தியக்கருவிகளும் வழிபாட்டிலே இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டன. கிறிஸ்தவ பாடல் வடிவங்கள் தமிழிசையின் மரபினைப் பின்பற்றுவனவாக மாற்றம் பெற்றன.

இலங்கை கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகள்

இதே பின்னணியில் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நீண்டகாலமாக கல்வியின் பெயரால் கட்டாய மதமாற்றத்துக்குள்ளாகி வந்தது வரலாறு. ஆனாலும் கிறிஸ்தவத்தின் செழிப்புக்கும் மக்களுடைய இலகுவான தெளிவுக்குமாக அக்காலத்திலே வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர்கள், இசையின் மீது அதீத ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் தேவனின் பெருமைபேசும் கீர்த்தனைகளை ஆக்கத்தொடங்கினர். ஒரு நீண்ட பரம்பரையினை கிறிஸ்தவ கீர்த்தனை மரபு கொண்டிருக்கின்றது என்றால் மிகையில்லை.

கி.பி. 18ம் 19ம் நூற்றாண்டுகளில் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தி தமிழ் உலகில் கூறப்பட்ட காலந்தொட்டு, தமிழ் பக்தர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தையும் துதியையும், வேண்டுகளையும் தமிழ்க்கீர்த்தனைகள், பஜனைகள், கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள், தேவாரங்கள், விருத்தங்களுக்கூடாக வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் தஞ்சை வேதநாயக சாஸ்த்திரியார், பாளையங்கோட்டை ஹென்றி ஆகிருஷ்ணபிள்ளை போன்றவர்கள் செய்த பணியை யாழ்ப்பாணத்திலும் கிறிஸ்தவ பக்தர்கள் மெச்சத்தக்க முறையில்

ஆற்றிவந்திருக்கிறார்கள் (பிலேந்திரன், 2008, பக். 57).

இந்த பின்னணியிலே இலங்கைத்தமிழ்கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகளை யாத்தவர் வரிசையிலே முதன்மையாகவும் முன்னவராகவும் திகழ்பவர் ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை (1820-1895) இவருடைய காலத்திலே தமிழறிவும் புலமையும் கல்வியும் சைவ ஆலயங்களிலும் கிறிஸ்தவ மிசனரிமார்களினுடைய பிரச்சாரப் பிரசங்களிலுமே தங்கியிருந்தது. இந்த நிலையினை மீட்டெடுத்தவர்களுள் ஆர்ணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை அவர்களும் ஒருவராகிறார். இவர் தமிழ் தேர்ந்த வல்லாளர். இவருடைய கீர்த்தனைகள் தமிழ் யாப்பு விதிகளுக்குமைவாகவுள்ளமை இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூறப்படவேண்டியது அவசியம் (ஜெபநேசன், 2004, பக். 36).

‘ஈனப்பிறவியெடுத்தெல்லையில்லாத் தீது செய்தேன்

வானவ நீயன்பால் மன்னித்திடுவ தெக்காலம்’

(முத்திநாட்டம் பஞ்சரத்தினம்)

என்கின்ற வகையிலே கீழைத்தேயத் தத்துவக் கருத்துக்களுக்கமைவாக தேவனுடைய வழிபாட்டுக்கான கீர்த்தனைகளை எழுதியிருக்கின்றார்.

இவருடைய ‘வானம் புவி பாதாளம் மல்கும் சமசரம்’ எனத்தொடங்கும் கீர்த்தனையின் சரணப்பகுதியிலே,

‘பூவும் மணமுமென யாவும் வியாபியான

தேவனல்லேலுயா, யேகோவா, விம்மனுவேலென்

றாவலுடன் பேரின்ப சீவனியம் நிரம்ப

ஓவாதமு மடியார்க் கேவல் புரிவதற்கோ’

என்றவாறு அமைகின்ற வரிகள் கிறிஸ்தவ இறையியலை கீர்த்தனைக் கட்டமைப்புக்குள்ளே அடக்கியிருப்பதற்கான மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிட முடிகின்றது (ஜெபநேசன், 2004, பக். 73).

ஜெர்மையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை,

வண. ஜே.எஸ். கிறிஸ்மஸ் அடிகளார், றொபேட் பிறெக்கன் றிட்ஜ், சி.வை தாமோதரம்பிள்ளை, புலவர் எஸ்.எஸ். எரேமியா, பேராசிரியர் அலன் ஆபிரகாம் அம்பலவாணர், வண. பிரான்ஸிஸ் கிங்ஸ்பெரி அழகசந்தரதேசிகர், எஸ். கந்தையாபிள்ளை, தெ. ஆ. துரையப்பாபிள்ளை, ஜே.எஸ். செல்லையா, முகாந்திரம். ஏ.பி. குமாரசுலசிங்கம் ஜே.எஸ். ஆழ்வார்பிள்ளை, ஏ.எம். கே. குமாரசுவாமி, க.பே. முத்தையா, வண. ஈ. த. யேசுசகாயம், தோமஸ் ஹட்சன் பரமசாமி, வண. டி. பி. நைல்ஸ் அடிகளார் இவ்வாறு இலங்கையின் கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்தவர்களுடைய படைப்பாளர்கள் வரிசை நீண்டு செல்வதைக்காணலாம் (ஜெபநேசன், 2004, பக். 82).

இவர்களுடைய கீர்த்தனைகள் தமிழ்ப்புலமைத்துவத்தோடு இலக்கிய மரபுகளுக்குட்பட்டு பரமபிதாவைப் போற்றுவதாக அமைவதை முக்கியமாகப் பார்க்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, வண. கிறிஸ்மஸ் அடிகளாரவர்கள் குறிஞ்சி இராகத்திலே இயற்றியுள்ள ‘உச்சித மோட்ச பட்டணம்’ என்று ஆரம்பிக்கின்ற கீர்த்தனையினைக் குறிப்பிட முடியும்.

பல்லவி

உச்சித மோட்ச பட்டணம் போக

ஓடி நடப்போமே அங்கே

உன்னத இயேசு மன்னவருண்டு, ஓயா இன்பமுண்டு

சரணங்கள்

நரகத்தின் கோரம் மனதினிற் கண்டு

நாமதை நீக்கி விட்டோம் மிகவும்

நல்லவர் இயேசு அவரடி வாரும்

நற்கதி நீர் பெறுவீர்!

(ஜெபநேசன், 2004, பக். 82)

இன்றும் இந்தக் கீர்த்தனை தேவாலய வழிபாடுகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்கள் என கர்நாடக இசைமரபினைத்தழுவி எழுதப்பட்ட

இக்கீர்த்தனை இலங்கைத்தமிழ் இசை மரபிற்கு பலம் சேர்ப்பனவாக இருந்திருக்கின்றன.

மேற்கூறப்பட்ட பாடலாசிரியர்கள் போன்றவர்களுடைய கீர்த்தனைகளை எடுத்தாராய்கின்ற பொழுது தேவாலய வழிபாட்டிலே பயன்படுத்தக்கூடிய வகையிலே இறைபுகழ் போற்றுகின்ற கருப்பொருளுடையனவாகவே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பேராசிரியர் அலன் அம்பலவாணர் அவர்களுடைய கீர்த்தனைகள் வருமாறு அமைகின்றன.

இராகம் : பைரவி

தாளம் : ரூபகம்

பல்லவி

வருவாயே சருவேசா வந்தருள்வாய்
கிருபை வாசா

அனுபல்லவி

நரரை மீட்கக் கருணை கொண்டாயே

நம்பினேன் அடைக்கலம் உன்னண்டையே

சரணம்

அஞ்சலென்றென்னை ஆதரிப்பாய்

அன்பின் கரத்தாலணைப்பாய்

தஞ்சமெனக்கென்றும் நீ யென்பாய்

தற்பரா, குண அற்புதா, நண்பாய் வருவாய்

என்ற வகையிலே அமைவதைக் காணமுடிகின்றது. இவ்வாறுதான் ஏனைய பாடலாசிரியர்களும் கீர்த்தனைகளை யாத்து தேவாலய வழிபாடுகளிலே பயன்படுத்துவதற்கு வகை செய்திருக்கின்றார்கள் (ஜெபநேசன், 2004, பக்.85).

இலங்கைத்தமிழ் பண்பாடும் கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகளும்.

இலங்கைத் தமிழ்ப்பண்பாடு என்பது தமிழகப்பண்பாட்டின் பிரதியாக செயற்படுவது. மொழி, பண்பாடு, பழக்கவழக்கம், சமயம், சடங்காசாரங்கள், வாழ்வியல் நெறிமுறைகள், கலைமரபுகள் எனப்பலவும் தமிழகத்தின் தொடர்ச்சியாகவே இலங்கைத்தமிழ்ச்சமூகம் பின்பற்றி வருவது

வரலாற்றுப் பொதுமை. இதற்கு இலங்கையின் அமைவிடம், மொழி, பண்பாட்டுக்கூறுகளிலே காணப்படுகின்ற பொதுமைத்தன்மைகள் என்பன முதன்மைக்காரணங்களாகத் தெரிகின்றன.

இந்தவகையிலே தமிழிசை மரபிலே தமிழகத்தில் ஏற்படுகின்ற அத்தனை மாற்றங்களையும் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகம் உள்வாங்கத்தவறவில்லை. இந்த நிலையிலே கிறிஸ்தவம் இலங்கையிலே ஆழமாகக் காலான்றுகின்ற பொழுது தமிழிசைமரபிலே கீர்த்தனைப் பாவடிவத்தின் வியாபகம் பரந்திருந்தது. கீர்த்தனை வடிவத்தின் இலகுவான இயல்பு பாடுபொருளின் இலகுவான சமூகமயமாக்கலுக்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாக இருந்தது. எனவே சமயப்பரப்புக்கென்று ஏற்ற ஒரு கலைவடிவமாக, கருவியாக இந்த கீர்த்தனை வடிவத்தை சான்றோர்கள் ஏற்றிருந்தனர்.

தொகுப்புரை

தமிழிசை வடிவங்களுள் மிகவும் இயல்பான வடிவமாகவும் எந்த நோக்கத்தையும் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவல்ல பாவடிவமாகவும் இருக்கின்ற கீர்த்தனை வடிவமானது, இசை மரபிலே நீண்ட ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கின்றது. இருந்தபோதும் சமூகத்திலே அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப மக்களை இலகுவான வழிப்படுத்துவதற்கு கலைஞர்கள் மற்றும் இலக்கியவாதிகளால் பின்பற்றப்பட்ட ஒரு கருவியாக கீர்த்தனை வடிவங்கள் பயன்பட்டிருக்கின்றன. ஒருகாலத்திலே அந்நியராட்சியிலிருந்து தேச விடுதலைக்காக பல தேசாபிமானிகளால் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் பல கலைஞர்களும் புலவர்களும் கீர்த்தனைகளை யாத்தும் மக்களிடையே பாடி பிரபலப்படுத்தியும் தம்முடைய கருத்துக்களை சமூகமயப்படுத்தினர். அதே முயற்சியும் செயற்பாடும் கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்தும் வழிபாடுகளிலே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இது இன்றுவரை தொடர்ந்தும் வருகின்றது.

சமகாலத்திலே கிறிஸ்தவ வழிபாடுகளிலே முக்கியம் பெறுகின்ற சிலுவைப்பாடு நிகழ்வுகள் பல தேவாலயங்களிலும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டு தவக்கால ஆற்று கைகளாக ஆண்டுதோறும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருவது வழக்கமாகின்றது. முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத்தைத் தளமாகவும் அருட்தந்தை

நீ. மரியசேவயர் அவர்களுடைய முயற்சியும் எழுத்துக்களும் பல கீர்த்தனைகளை சமகால கிறிஸ்தவ வழிபாட்டு நிகழ்வுகளுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. எனவே இசைமரபு சார்ந்த பாடிவமான கீர்த்தனை கிறிஸ்தவ சமயத்தின் இருப்புக்கும் நிலைப்புக்கும் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்திலே முக்கியமான பங்காற்றியிருக்கின்றது என்கின்ற முடிவுக்கு வரமுடிகின்றது.

References

- Pakkirisaami Pillai. (2009). *Indiya Isai Karuvoolam*. Chennai: Kuselar Pathippagam.
- Jebanesan, S. (2004), *Yaalpaanaththu Kreesthava Kavignanarkalum Keerthanaikalum*. Yaalpaanam: Thenninthiya Thiruchchabai.
- Pilendran, G. (2001). *Katholikka Kalai Ilakkiya Paarampariyankal*. Yaalpaanam: Katholikka Maanavar Onriyam.
- Pilendran, G. (2008). *Porhtukkeyar Ilankai Varukai*. Yaalpaanam: Aayar Illam.
- Thirumarai Kalamandram. (2005). *Mariya Zavayam*. Yaalpaanam: Aayar Illam.
- Aabraham Pandithar. (2014). *Karunamirthasaaharam, First Book*: Chennai: Tamil Man Pathippagam.